

ΜΕΡΟΣ 9**Προσπάθειες για συμφιλίωση**

Αυτή η ανασκόπηση τής ιστορίας του «εκκλησιαστικού» δεν γίνεται για να γεμίσουμε τον χώρο, αλλά για να διδαχτούμε από τα λάθη μας και να μην τα επαναλάβουμε. Σήμερα η Κοινότητα μελετά ακόμη μια αποσκίρτηση και προσχώρηση σε μια από τις πολλές ομάδες Παλαιοιμερολογιτών με τους οποίους θα ασχοληθούμε σε προσεχή έκδοση, ενώ οι ηγέτες της παραδέχονται ότι δεν είναι η ιδεώδης λύση. Σαν δικαιολογία αναφέρεται η αδιαλλαξία του Αρχιεπισκόπου, κ. Στυλιανού και είναι σωστό, αλλά την αδιαλλαξία δίδαξαν οι κοινοτικοί ηγέτες στο παρελθόν όπως θα διαβάσετε παρακάτω και χάθηκαν πολλές ευκαιρίες για συμφιλίωση. Εξάλλου, όπως θα διαβάσετε ακόμη, πολύ ύποπτος ήταν ο ρόλος των τότε γενικών προξένων Γκίκα και Κωνσταντή με τις παρεμβάσεις τους.

Το μεγάλο πρόβλημα σήμερα είναι η έλλειψη εμπιστοσύνης τής Αρχιεπισκοπής στους Κοινοτικούς ηγέτες οι οποίοι στο παρελθόν έκαναν την αποσκίρτηση «όποτε ήθελαν», ενώ οι Κοινοτικοί ηγέτες δεν εμπιστεύονται την Αρχιεπισκοπή επειδή αγνόησε κάθε απόπειρά τους, ακόμη και την εξευτελιστική συγνώμη τους, για να επέλθει η πολυπόθητη ομόνοια στην ομογένεια.

Εδώ πρέπει να πούμε πως ενώ το 1974 η απόφαση ήταν για αποσκίρτηση της Κοινότητας από την Αρχιεπισκοπή με τις εκκλησίες, το συμβούλιο παρέδωσε μόνο την Αγία Σοφία στην Αυτοκέφαλο. Ο κ. Σταύρος Βλάχος, σε συνεδρίαση του συμβουλίου, ρώτησε τον πρόεδρο πια Δρ. Τσιγκρή να πει πότε θα ολοκληρωθεί η αποσκίρτηση και εκείνος, αντί να απαντήσει, κοίταξε τον κ. Μαυραντώνη, ο οποίος χτυπώντας το χέρι στο τραπέζι είπε «όποτε εμείς θέλουμε». Αυτή η λεπτομέρεια είναι πολύ σημαντική, με την έννοια ότι ο κ. Μαυραντώνης θεωρούσε δικαίωμά του να αποσύρει τις εκκλησίες από το κλίμα της Αρχιεπισκοπής «όποτε θέλουμε», αλλά όταν η Αρ-

Προτίμησε τους χαρούμενους φίλους, από τους ψυχοπλακωτικούς. Οι τελευταίοι σε τραβάνε προς τα κάτω... Συνέχισε να μαθαίνεις...



Κόσμια και.. μη

Επιμέλεια **ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ**

χιεπισκοπή απέσυρε τους ιερείς της «όποτε ήθελε» αυτή (22 χρόνια μετά), έγινε ο χαμός. Οταν λες «θα κάνω κάτι εναντίον του αντίπαλου μου όποτε θέλω εγώ», δεν μπορείς να διαμαρτυρηθείς όταν ο αντίπαλος κάνει κάτι εναντίον

μεγάλη υποχώρηση του Ιεζεκιήλ.

Το 1975, μόλις είχε έρθει ο τότε γενικός πρόξενος, κ. Γιώργος Κωνσταντής, όταν στον κ. Βλάχο τηλεφώνησε ο κ. Θαλασσινός, ο οποίος του είπε ότι είναι ανάγκη να συναντηθεί με τον ίδιο και τον κ. Τσι-

ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ 50 ΧΡΟΝΙΑ ΔΙΧΑΣΜΟΥ

“Εκκλησιαστικό”: Δύσκολη αλλά όχι αδύνατη η λύση

σου όποτε θελήσει εκείνος.

Αν και ο κ. Βλάχος παραιτήθηκε από την προεδρία της Κοινότητας, τόσο οι κοινοτικοί παράγοντες, όσο και οι αρχές συνέχιζαν για μερικά χρόνια ακόμη να τον βλέπουν σαν τη φωνή της μετριοπάθειας, που μπορούσε να βοηθήσει στην παροικιακή συμφιλίωση.

Μετά την παραίτησή του, ο κ. Βλάχος βρισκόνταν σε μια σε δεξιώση όπου στο επίσημο τραπέζι κάθονταν ο τότε Αρχιεπίσκοπος Ιεζεκιήλ με τον γενικό πρόξενο κ. Γκίκα. Κάποια στιγμή πλησιάζει τον κ. Βλάχο ο μακαριστός πατήρ Ευαγγελινίδης και του λέει «έρχομαι εκ μέρους του Σεβασμιωτάτου να σε παρακαλέσω να μεταφέρεις ένα μήνυμα στους κοινοτικούς ηγέτες, ότι θέλει να συζητήσει μαζί τους σ' οποιοδήποτε χώρο, οποιαδήποτε στιγμή, οποιαδήποτε ώρα τής ημέρας ή της νύχτας, γιατί είναι διατεθειμένος να αναγνωρίσει στην Κοινότητα το προβάδισμα στην παροικία που της ανήκει».

Ο κ. Βλάχος μετέφερε, φυσικά, το μήνυμα στους Τσιγκρή - Μαυραντώνη, οι οποίοι περιφρόνησαν την

γκρή. Το πρόβημα ήταν πως για να παραστεί ο γενικός πρόξενος στην εκδήλωση της Κοινότητας για την 25η Μαρτίου στο Ραντγουικ, απαιτήσε να συνοδεύεται από τον κ. Βλάχο. Οι ηγέτες της Κοινότητας συνέστησαν στον κ. Βλάχο για το καλό της Κοινότητας και το γόητρό της να δεχθεί να συνοδεύσει τον γενικό πρόξενο, όπως και έγινε, έστω με κάποια παρατράγουδα. Δηλαδή, ενώ υπήρχε συμφωνία να μην είναι παρών ο αντικανονικός, κ. Αλέμαγκος, αυτός όχι μόνο ήταν εκεί, αλλά και υποδέχτηκε με αγκαλιές και φιλιά(!) τον κ. Κωνσταντή, φέροντάς τον σε πολύ δύσκολη θέση. Κάτι παρόμοιο έγινε δεκαετίες αργότερα σε κοκτέιλ πάρτι της Κοινότητας για να αποχαιρετήσει τον αποχωρούντα -πρέσβη τώρα- κ. Κωνσταντή.

Ο κ. Βλάχος αποκαλύπτει ακόμη μια άγνωστη πτυχή του «εκκλησιαστικού», με τον ερχομό του Αρχιεπίσκοπου κ. Στυλιανού στην Αυστραλία, που δείχνει τις καλές πρόθεσεις του, τότε τουλάχιστον.

Ο Δήμαρχος του Σίδνεϊ την εποχή εκείνη, Νίκ Σεχάντι, έδινε δεξιά-

ση προς τιμήν του νέου Αρχιεπισκόπου και προσκλήθηκαν οι ηγέτες των ελληνικών οργανώσεων, μεταξύ των οποίων και ο πρόεδρος της Κοινότητας, παρά την αποσκίρτηση. Άλλα ενώ το συμβούλιο δεν ήθελε να παρευρεθεί ο Δρ Τσιγκρής, θεώρησε καλό να αντιπροσωπεύσει την Κοινότητα ο κ. Βλάχος, που πείστηκε πάλι για το «καλό» της Κοινότητας, να την εκπροσωπήσει, με όχι ευχάριστα αποτέλεσμα.

Όταν έφτασε στο δημαρχείο, τους προσκεκλημένους υποδεχόταν ο πρωτοσύγκελος της Αρχιεπισκοπής, Κοσμάς Κλαβίδης, που είδε πως η πρόσκληση του κ. Βλάχου ήταν στο όνομα του κ. Τσιγκρή και αφού συμβουλεύτηκε κάποιους του απαγόρευσε την είσοδο, επειδή «ο Σεβασμιώτατος πρόσκλεσε ειδικά τον πρόεδρο της Κοινότητας».

Πάλι το 1975, συμβαίνει ένα πολύ σημαντικό περιστατικό, όπως λέει ο κ. Βλάχος και ο αναγνώστης μπορεί να βγάλει τα συμπεράσματά του. Πλησίαζε ο καιρός των κοινοτικών εκλογών και τον προσέγγισε ο Δρ Τσιγκρής για να συμμετάσχει σε συνδυασμό του, μαζί με άλλες προσωπικότητες. Ο κ. Βλάχος απέρριψε την πρόταση, αλλά προς μεγάλη του έκπληξη σε συνάντηση με τον γενικό πρόξενο δέχεται πιέσεις για συμμαχία με τον Δρ Τσιγκρή! Μετά την άρνηση του κ. Βλάχου να συνεργαστεί με τον Δρ Τσιγκρή κατέρρευσε η προσπάθεια του τελευταίου και αργότερα θα παραπονεθεί στον κ. Βλάχο ότι του «χάλασε τη σούπα»(!).

Η τελευταία φορά που επιστρέθηκε ο κ. Βλάχος για να βοηθήσει στη λύση του «εκκλησιαστικού» ήταν το 1976, όταν διευθυντής της Εθνικής Τράπεζας στο Σίδνεϊ ήταν ο οικονομολόγος, Αθανάσιος Πάϊκος, ένας άνθρωπος με ευρεία μόρφωση και με τον οποίο ο κ. Βλάχος είχε συνδεθεί φιλικά. Παραμονές 25ης Μαρτίου πρότεινε να μιλήσει αυτός στον Αρχιεπίσκοπο κ. Στυλιανό και ο κ. Βλάχος στους κοινοτικούς για να τους πείσουν ν' αρχίσουν διαπραγματεύσεις για συμφιλίωση.

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, η συνέχεια.

Το Συνέδριο τού ΣΑΕ

Ακούσα εικασίες ότι ο παγκόσμιος πρόεδρος τού ΣΑΕ, Στέφανος Ταμβάκης, ζήτησε από την ελληνική κυβέρνηση να μην πραγματοποιηθεί φέτος το Συνέδριο τού ΣΑΕ στη Θεσσαλονίκη λόγω τής οικονομικής κρίσης, αλλά δεν γνωρίζω τί απόφαση πήρε η κυβέρνηση. Τώρα θα επικαλεστώ εγώ το προεδρικό διάταγμα αν προβλέπει την αναβολή συνέδριων τού ΣΑΕ για οικονομικούς ή άλλους λόγους, όμως υπάρχει και θέμα αρχών. Δηλαδή, θα αναβληθούν για λόγους οικονομίας όλες οι εκλογές στην Ελλάδα; Ή είναι δημοκρατικός θεσμός το ΣΑΕ και θα πρέπει να εφαρμόζονται οι δημοκρατικές διαδικασίες ή δεν είναι και γίνονται τα συνέδρια του όποτε υπάρχουν χρήματα στον κυβερνητικό τορβά.

Εξάλλου, με την ακύρωση τού Συνέδριου επαληθεύονται οι ισχυρισμοί μας που μάς έκαναν... εχθρούς τού ΣΑΕ πως τα συνέδρια του στην Θεσσαλονίκη δεν είναι απαραίτητα, είναι μόνο για τους τζάμπα τουρίστες και θα έπρεπε να περιοριστεί το τεράστιο κόστος τους.

Υπάρχει, όμως, και το θέμα με τα περιφερειακά συμβούλια τού ΣΑΕ που δεν εκλέγονται στην Θεσσαλονίκη και θα πρέπει να γίνουν φέτος για να εκλεγούν νέα συμβούλια σε όλες τις περιφέρειες. Οσον αφορά στον παγκόσμιο πρόεδρο κ. Ταμβάκη ν' αντικαθιστούν εναλλάξ οι νέοι περιφερειάρ-

χες μέχρι να γίνει, όποτε γίνει το Συνέδριο όταν βρεθούν τα αναγκαία χρήματα.

Πάντως, δεν μπορώ να πιστέψω πως ένας τόσο σπουδαίος φορέας που αντιπροσωπεύει επτά εκατομμύρια Απόδημους δεν μπορεί να λειτουργήσει σαν να είναι μαγαζάκι και «έλλειψη χρημάτων, παύση εμπορίου». Εχουμε χρήματα για συνέδρια και αθλοπαιδιές και δεν έχουμε χρήματα για τις δημοκρατικές διαδικασίες;

Αλλά υπάρχει και η λύση με όλες αυτές τις εκατοντάδες οργανώσεις που απαρτίζουν το ΣΑΕ να χρηματοδοτήσουν το παγκόσμιο Συνέδριο, ή τουλάχιστον τα περιφερειακά συνέδρια, για τη δημοκρατία ρε γ...

* **Καλό!**
Είναι μια ξανθιά και προσπαθεί να παρκάρει ανάμεσα σε δύο αυτοκίνητα. Όμως δεν τα καταφέρνει και όλο χτυπάει, μια το μπροστινό αυτοκίνητο και μια το πίσω. Μετά από κάμποση ώρα την πλησιάζει ένας περαστικός:

- Σας παρακαλούθω κάμποση ώρα, της λέσι